

го обикне наследникъ-тъ на прѣстола Иосифъ. Кога Иосифъ станжлъ царь, Помбаль му станжлъ министръ, и ся заловилъ наздраво да прѣобразува царство-то. Той залѣгнжлъ та поправилъ хазнж-тж, урядилъ военны-ты корабѣ, турилъ нарядъ войскж-тж съ помощъ-тж на чюждеземны-ты войводы, отворилъ народны училища, и пр. Най-добры услуги направилъ той когато сполетѣло голѣмо зло Лиссабонъ. Еднажъ станжло голѣмо земетрясение (1755 год.) въ Лиссабонъ, та развалило пѣ-голѣмж-тж часть отъ града; много свѣтъ загинжлъ отъ срады-ты, които ся срутили и отъ рѣкж-тж, която ся разлѣла. Помбаль съ все сърдце залѣгнжлъ да помогне на народа; скоро турилъ рядъ; очистилъ града отъ обирачи-ты и убийци-ты, които гядали да ся въсползвать отъ побъркваніе-то на народа; нарядилъ отъ вѣнъ да доносятъ хранж въ Лиссабонъ и пр. Между това иезуити-ти ся мжчили да докажять, че това тегло е Божіе наказание за грѣха на пѣрвый министръ. А Помбаль казвалъ на царя, че иезуити-ти подбуждать народа да вдигне главж. Едно нѣщо помогнжло на Помбала въ борбж-тж съ иезуиты-ты. Еднж вечерь, катю минувалъ царь-тъ по нхтя въ Лиссабонъ, пушнжлася една пушка възъ него, и го ранила. Помбаль набѣдилъ иезуиты-ты за това нѣщо. Тогова испждили иезуиты-ты отъ Португалиж, и имъ усвоили имота (1759 год.). Нъ съ това нѣщо Помбаль си сдобылъ много неприятеле. Затова, щомъ умрѣлъ Иосифъ Еммануилъ и сѣднжла на прѣстола дѣщеря му *Марія*, извадили Помбала отъ службж, затворили го, и на-съ малко щяли да го погубять. Отъ прѣобразования-та му повече-то были вдигнжти, и въ Португалиж работы-ты пакъ станжли катю напрѣди.

Въ *Испаниж* пѣрвый царь отъ Бурбонскый родъ, *Филиппъ V* (1701—1746г.), былъ наклоненъ камъ меланхолиж и много слушялъ пѣрвж-тж си женж (царкыня савойска), а слѣдъ смърть-тж ѳ ся оженилъ за Елисаветж Пармскж, кожто сжще така слушялъ. Елисавета направила пѣрвъ министръ кардинала Алберони. Отъ умно-то управеніе на тоя италиянецъ, Испания за малко врѣмя ся управляла, търговия-та и земедѣлие-то ѳ ся съживили,